

Η αντιμετώπιση των “αιρετικών” από τον Λούθηρο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Δεν παραδέχομαι ότι η θεωρία μου δύναται να κριθή από οιονδήποτε, ούτε καν από τους αγγέλους. Εκείνος ο οποίος δεν δέχεται την θεωρία μου, δεν δύναται να σωθεί»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ: THE STORY OF CIVILIZATION – WILL DURANT – NEW YORK 1959

Είναι διδακτικό να παρατηρήσουμε πώς ο Λούθηρος κινήθηκε από την

ανεκτικότητα στο δόγμα εφ' όσον η δύναμη και η βεβαιότητά του αύξαναν.

Μεταξύ των «πλανών», τις οποίες ο Λέων Γ, στην βούλα «EXSURGE DOMINE», κατήγγειλε στον Λούθηρο ήταν ότι «η καύση των αιρετικών είναι αντίθετος προς το Άγιον Πνεύμα». Στην «Ανοικτή επιστολή προς τους χριστιανούς ευγενείς» (1520) ο Λούθηρος χειροτόνησε τον «καθένα Ιερέα», με το δικαίωμα να ερμηνεύει την Βίβλο κατά την δική του ατομική κρίσιν, και τα προσωπικά του φώτα, και πρόσθετε, «θα έπρεπε να νικήσουμε τους αιρετικούς με βιβλία και όχι με την καύση».

Στο δοκίμιο «Περί της κοσμικής εξουσίας» (1522) έγραφε: [\(περισσότερα...\)](#)